

Tanulmányok a Jelenések könyvéről: A pecsétek közjátéka (Jel 7,1-17)

Az elpecsételés

- ▣ **A Jelenések chiasztikus szerkezete**
- ▣ **A közjátékok szerepe**
  - ▣ Az *elpecsételé*sről szóló közjátékot (7,1-17) a *hatodik* és a *hetedik* pecsét feltörése között találjuk, amely *válaszol* arra a sorsdöntő kérdésre, hogy „ki állhat meg?” Hasonló közjátékok vannak a *trombiták* és a *csapások* között is, vö. Jel 10,1-11,14; 16,15. A közjátékok tematikája: *Védelem* (pecsétek), *prófétai küldetés* (trombiták), *készenlét* (csapások).
- ▣ **Az elpecsételés célja**
  - ▣ Az elpecsételés – létkérdés! Ez a *védelem* a pusztító démoni erőkkel szemben, vö. Jel 7,3; 9,4. Az elpecsételés közjátékát bevezető versek (7,1-3) egy ABA' szerkezetet mutatnak, amely az *intenzitás* irodalmi kifejeződését szolgálja:
    - A „föld, tenger, fák” (7,1b)
    - B „föld, tenger” (7,2b)
    - A' „föld, tenger, fák” (7,3)
- ▣ **A pecsétek jelentősége**
  - ▣ A Jelenésekben szereplő pecsétek általában *halált* hoznak, míg az elpecsételés közjátéka *az élet védelmét* szolgálja. A kép egyik háttere az egyiptomi *tizedik csapás*, amely halált hozott az egyiptomi *elsőszülöttekre*, de ugyanakkor a bárány vére „megvédte” a hébereket, vö. 2Móz 12,21-27.
- ▣ **Az elpecsételtek**
  - ▣ A Bibliában a *fa* az igaz ember szimbóluma, vö. Zsolt 1,1-3; Jer 17,7-8. A *libanoni cédrus* a Biblia egyik leggyakrabban említett növénye, mert a fenségést, a hatalmast jelenti. A leírások szerint *I. Szethosz* fáraó cédrusfát vágatott a Libanon-hegységben az Ámon-szentély építéséhez, akárcsak *Salamon* király a jeruzsálemi szentélyhez (1Kir 5,5-6). A bibliai írók, akárcsak a festészetben *Csontváry*, különleges szépséget, *erőt* és *kecsességet* éreztek a fában.
  - ▣ A pecsét a *homlokra* kerül, vö. 7,4; 14,1; 22,4. Ez elsősorban *tulajdonjogot*, másodsorban *hűséget*, harmadsorban *védelmet* jelent, vö. Ez 9,3-6. A pecsétet azok kapják, akik „az

utálatosságok” miatt sóhajtoznak és nyögnek (9,4). Az utálatosságok a *természet imádat* különféle formáit jelentik, vö. Ez 8,5-18.

- ▣ A Jelenések könyve szerint az *igaz imádat* a Teremtőt illeti meg, nem a teremtett dolgokat, vö. Jel 14,6-7. A Tízparancsolat *első négy parancsolata* az igaz és a hamis imádatról szól, vö. 2Móz 20,2-11. A *negyedik parancsolat szombatja* a Teremtő imádatára emlékeztet.
- ▣ János apostol „*hallja*” az elpecsételtek „*számát*” – 144 000, vö. 7,4; 14,1; 22,4. Érdekes módon az *új Jeruzsálem* leírásában is találkozunk hasonló számmal – 12 000 és 144, vö. Jel 21,16-17. A *144 000 szimbolikus szám*, ahogyan a 12 törzs is, hiszen az Újszövetségben *lelki Izraelről* beszélünk, vö. Róm 11,25-27.
- ▣ **A „nagy sokaság”**
- ▣ A 144 000 leírása után János apostol „*lát*” egy megszámlálhatatlan sokaságot, vö. 7,9-17. Ez a *győztes, lelki Izrael*, amely most már minden „nemzetből és törzsből, népből és nyelvből” áll. A legvalószínűbb az, hogy a kétféle kép ugyanazt jelenti, vö. Jel 1,10-13; 5,5-6; 21,9-10.

Az *üdvözültek* sokaságát látva a mennyei lények egy *hétszeres doxológiát* mondanak Istennek és a Báránynak, vö. 7,12. Az *üdvözültek „tisztasága”* csak a Bárány vére által lehetséges, vö. 7,14. Ez a kép *végigvonul* a Jelenések könyvében, vö. 1,4-6; 5,8-10; 9,13-14; 12,10-11; 19,6-9; 22,14 (új ford.).

A győzelem eredménye a szüntelenül folyó *szentély szolgálathoz* hasonló, vö. 7,15; 1Krn 9,33. Ebben a szolgálatban beteljesül az *Úr örök terve* – Isten és ember elszakíthatatlan közössége, vö. 7,15b; Jel 21,3; 2Móz 25,8. A sátor képe végül *pásztor képpé alakul*, vö. 7,16-17; Jel 21,3-4.

▣ **A „Bárány-Pásztor”**

- ▣ A 23. Zsoltár

„Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.

Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vígasztalnak engem.

Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.”